

og bør tilføjes, at Børnehjem ikke bør findes i Forbindelse med Fattiggaarde. De Ændringsforslag, der ere stillede under 37-39, have ikke nogen væsentlig Betydning. De gaa ud paa at gøre det lidt klarere, end det er i Lovforslaget, hvorledes det forholder sig med Opdragelsesanstalter for de saakaldte særlig vanskelige Børn. Disse Anstalter kunne jo baade være private og kommunale, vi kende dem jo, men der vil ogsaa blive oprettet nogle Statsanstalter, hvilket glæder mig meget. Vi have kun stillet den ene Realitetsændring paa dette Punkt, at den Statsanstalt, som her stilles i Udsigt for Drengene, ikke udelukkende bør være bestemt for Drengene, som have fyldt 16 Aar. Det siges jo af alle interesserede, at det er for sen en Alder. Det vil ret jævnlige kunne hænde, at man ikke saa længe kan beholde de slemme, eller som man med en Eufemisme siger, de vanskelige Drengene, et Udtryk, der her er beholdt helt igennem, paa de almindelige Opdragelsesanstalter; derfor er der indskudt en Bestemmelse om, at de undtagelsesvis kunne optages allerede med det fyldte 15de Aar. Med Hensyn til Kapitel VII., som indeholder Straffebestemmelser, skal jeg kun nævne, at der under Nr. 44 foreslaas tilføjet som et strafbart Forhold foruden dette at lægge Hindringer i Vejen, ogsaa det ikke at efterkomme de efter Lovforslaget givne Paalæg. Det bør naturligvis ikke være straffrit eller gaa upaatakt hen, at man ignorerer Værgeraadets eller Overværgeraadets Paalæg, selv om der ikke gøres aktiv Modstand derimod. Ændringsforslag Nr. 45 er hensigtsmæssigt, ja aldeles nødvendigt for at gøre ogsaa de senere Tillæg, som Straffeloven har faaet, anvendelige paa de Forbrydelser, som omhandles her i denne Lov. Jeg tror ikke, der er andre Ændringsforslag, jeg behøver at omtale. De allerfleste af dem forklare sig vistnok af sig selv, saa at jeg ikke behøver at anbefale dem særligt. Kun det sidste, der er stillet af Udvalget undtagen et enkelt Medlem, skal jeg berøre. Det er Bestemmelsen om, at det skal have sit Forblivende ved Bestemmelsen i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. April 1891, § 40, hvor der staar, at Fattigvæsenet skal tage sig af de Børn, hvis Forældre ere under vedvarende Fattigforsørgelse, men ikke paa nogen Forsørgelsesanstalt. Det skal tage sig af disse Børn og træffe de Foranstaltninger, som det maatte blive bemyndiget til af Overøvrigheden. Det er jo en Bestemmelse, som allerede har vir-

ket og virket godt, vel nærmest her omkring København, og som der derfor ikke er nogen Grund til at hæve, fordi der nu træffes Foranstaltninger for en hel Kreds af andre Børn. Man behøver ikke at fremtvinge en Ensartethed paa dette Omraade; der vil blive nok for Værgeraadene og Overværgeraad at gøre, uden at vi behøve at tage det med, for hvilket man allerede har en god og virksom Organisation i Fattigvæsenet. De andre Ændringsforslag, der ere stillede af forskellige Mindretal, skal jeg foreløbig ikke omtale, idet jeg ganske overlader Omtalen deraf til disse Mindretal selv.

J. Pedersen: Jeg vil gerne sige et Par Ord til Fardel for Ændringsforslag Nr. 1. Den Paragraf, hvortil dette Ændringsforslag er stillet, er, som man vil se, et lille Stykke Skolelov. De Værgeraad, som her foreslaas oprettede eller indførte, have derfor heller ikke noget med det paagældende Forhold at gøre. Det er Skolekommissionen, som man vil give Ret til at gribe ind efter først at have advaret Forældrene eller dem, der ere i Forældres Sted, efter at have givet dem Lejlighed til at udtale sig mundtligt eller skriftligt og efter at have hørt Skolen og tilkaldt Læreren. Under disse Betingelser skal Skolekommissionen have Ret til at fjerne Børn, der gøre sig skyldige i „oftere gentagen Skoleforsømmelse“ eller en „fortsat betydelig Dovenskab, som er Barnet tilregnelig“, fra Skolen og Hjemmet og anbringe dem et andet Sted, særlig i en Tvangsskole, hvor der findes en saadan. Naar jeg for mit Vedkommende har været med til at stille Forslag om, at disse Bestemmelser skulle gaa ud, er det, fordi jeg opfatter det som en aldeles utilstedelig Udvidelse af Skoletvangen. For oftere gentagen Skoleforsømmelse have vi de gældende Skolemulktbestemmelser. Disse bleve, som man vil erindre, betydelig skærpede ved Skoleloven af 24. Marts 1899. Tidligere begyndte man med 3 Skilling, nu begyndes der for første Maaned med 12 Øre, derefter er det 25 Øre for den anden, 50 Øre for den tredje, og fra 4de Maaned og hele Skolehalvaaret ud er Multken 1 Krone om Dagen for hvert Barn. Skulde det ikke være tilstrækkelig Straf? Nu vil man dertil føje den Udvidelse, at Skolekommissionen skal have Ret til at tage Barnet bort fra Skolen og anbringe det i en særlig Tvangsskole. Ganske vist der er en Overinstans; naar man paa den Maade har taget Børnene fra Hjemmet og